II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSION

KOMMISSIONENS DIREKTIV

af 23. april 1982

om fastsættelse af visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 81/177/EØF om harmonisering af fremgangsmåderne ved udførsel af fællesskabsvarer

(82/347/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 81/177/EØF af 24. februar 1981 om harmonisering af fremgangsmåderne ved udførsel af fællesskabsvarer (1), særlig artikel 21, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

med henblik på klart at fastlægge de forpligtelser, der i henhold til artikel 3 i direktiv 81/177/EØF påhviler den person, der udfærdiger udførselsangivelsen, bør det bestemmes nærmere, hvilke oplysninger den nævnte angivelse skal indeholde, og hvilke dokumenter der skal vedlægges den;

med henblik på at sikre en korrekt opkrævning af eksportafgifterne og en korrekt anvendelse af de øvrige fællesskabsbestemmelser, der gælder ved udførsel af varer, er det nødvendigt at fastlægge praktiske og ensartede regler for den undersøgelse af varerne, som toldmyndighederne kan foretage i medfør af artikel 9 i direktiv 81/177/EØF, og især for så vidt angår den prøve, som de nævnte myndigheder kan udtage til brug for denne undersøgelse; der bør især fastsættes foranstaltninger for det tilfælde, at klarereren nægter at bistå ved undersøgelsen og prøveudtagelsen, når toldmyndighederne anmoder ham herom for at få sagen afsluttet;

af hensyn til de betydelige følger, resultaterne af toldmyndighedernes kontrol af udførselsangivelsen og de vedlagte dokumenter i henhold til artikel 10, stk. 1, i direktiv 81/177/EØF har for en korrekt opkrævning af eksportafgifterne og en korrekt anvendelse af de øvrige fællesskabsbestemmelser, der gælder ved udførsel af varer, bør det fastsættes, på hvilke betingelser de nævnte myndigheder skal anføre disse resultater i angivelsen;

med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne i artikel 13 i direktiv 81/177/EØF, hvorefter toldmyndighederne først giver tilladelse til, at varerne udføres, efter i givet fald at have sikret sig, at de bogførte afgifter er betalt, eller at der er stillet sikkerhed herfor, bør det fastsættes, hvilke regler de nævnte myndigheder skal overholde, når de giver tilladelse til udførsel af varerne, inden resultaterne af den kontrol, de har iværksat, foreligger;

bestemmelserne i dette direktiv gælder med forbehold af Rådets forordning (EØF) nr. 1736/75 af 24. juni 1975 om statistik over Fællesskabets udenrigshandel og over samhandelen mellem dets medlemsstater (2) og Rådets forordning (EØF) nr. 2102/77 af 20. september 1977 om indførelse af en fællesskabsblanket til angivelse til udførsel (3); disse bestemmelser gælder med forbehold af de særlige bestemmelser, der er fastsat for ydelse af restitutioner og andre eksportbeløb, som anvendes inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik;

(1) EFT nr. L 83 af 30. 3. 1981, s. 40.

(2) EFT nr. L 183 af 14. 7. 1975, s. 3.
(3) EFT nr. L 246 af 27. 9. 1977, s. 1.

de i dette direktiv fastsatte bestemmelser er i overensstemmelse med udtalelse fra Udvalget for almindelige Toldbestemmelser —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv fastsættes visse gennemførelsesbestemmelser til artikel 3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, og artikel 13 i Rådets direktiv 81/177/EØF, herefter benævnt »grunddirektivet«.

AFSNIT I

UDFØRSELSANGIVELSENS INDHOLD

Artikel 2

1. Angivelsen skal indeholde følgende i artikel 3, stk. 1, i grunddirektivet omhandlede oplysninger:

a) klarererens navn og adresse og, hvis han handler for en andens regning, det retlige grundlag herfor, såfremt denne oplysning er nødvendig for at afgøre, hvem der er forpligtet til at betale eventuelle eksportafgifter;

b) navn og adresse på eksportøren af varerne, når denne og klarereren ikke er samme person;

c) for varer, som er undergivet en toldprocedure, angivelse af denne procedure;

d) antal, art, mærker og numre på kolliene indeholdende de angivne varer eller, hvis det drejer sig om uemballerede varer, antallet af de i angivelsen anførte varer eller påtegningen »bulk«, alt efter omstændighederne, samt de for identifikationen af disse uemballerede varer nødvendige oplysninger;

e) det sted, hvor de angivne varer befinder sig, såfremt toldmyndighederne finder det nødvendigt;

f) for varer henhørende under den fælles landbrugspolitik, varernes position eller underposition ifølge nomenklaturen i den fælles toldtarif og i givet fald ifølge den særlige landbrugsnomenklatur, der skal anvendes for den pågældende forretning, samt en varebeskrivelse af de pågældende varer ifølge den anvendte nomenklatur eller en beskrivelse, som er tilstrækkelig præcis til, at toldmyndighederne straks og utvetydigt kan fastslå, at varerne henhører under den angivne position eller underposition;

g) for andre varer end dem, der er omhandlet under litra f), en beskrivelse der er tilstrækkelig præcis til, at varerne kan identificeres og kontrolleres;

h) for eksportafgiftspligtige varer eller varer, for hvilke der ved udførsel vil blive anmodet om restitutioner eller andre beløb i henhold til den fælles landbrugspolitik, de kvantitative oplysninger og de yderligere oplysninger, der eventuelt er nødvendige for opkrævning af afgifterne eller beregning af restitutionerne eller de andre beløb;

i) varernes bestemmelsesland i henhold til artikel 12 i forordning (EØF) nr. 1736/75;

j) serienummer med udstedelsesstatens kendingsbogstav(er) anført foran, for den eksportlicens eller forudfastsættelsesattest, der er fremlagt ifølge bestemmelserne vedrørende den fælles landbrugspolitik;

k) enhver anden oplysning, der er nødvendig for anvendelsen af bestemmelserne vedrørende udførsel af varerne.

2. Ud over de i stk. 1 omhandlede oplysninger kan medlemsstaterne også kræve, at følgende oplysninger nævnes i angivelsen:

a) varemodtagerens navn og adresse,

b) de eksportafgiftssatser, der eventuelt anvendes på de angivne varer,

c) som vejledning, det af klarereren beregnede eksportafgiftsbeløb.

Artikel 3

1. Toldmyndighederne kan, hvis de finder det nødvendigt, kræve, at der samtidig med indgivelsen af angivelsen fremlægges forsendelsesdokumenter eller i givet fald dokumenter vedrørende den tidligere toldprocedure.

De kan også, når samme vare frembydes i flere kolli, kræve, at der fremlægges en fortegnelse over indholdet i hvert kolli eller et tilsvarende dokument.

2. De dokumenter, der er vedlagt angivelsen, skal opbevares af toldmyndighederne, medmindre der er truffet andre bestemmelser herom, eller medmindre klarereren kan anvende dem i forbindelse med andre forretninger. Er det sidste tilfældet, træffer toldmyndighederne alle fornødne foranstaltninger, således at de pågældende dokumenter senere kun kan anvendes for de mængder eller værdier, som de stadig er gyldige for.

AFSNIT II

KONTROL AF UDFØRSELSANGIVELSEN

A. Kontrol af dokumenterne

Artikel 4

Ud over den undersøgelse, toldmyndighederne foretager før antagelsen af angivelsen for at fastslå, om der er noget til hinder for en sådan antagelse, kontrollerer de i det omfang, de finder det nødvendigt, angivelsen og de vedlagte dokumenter for bl.a. at sikre sig, at oplysningerne i dokumenterne svarer til oplysningerne i angivelsen.

B. Undersøgelse af varerne

Artikel 5

Beslutter toldmyndighederne kun at undersøge en del af de angivne varer, meddeler de klarereren eller dennes repræsentant, hvilke varer de vil undersøge, og den pågældende kan ikke modsætte sig toldmyndighedernes valg.

Resultaterne af den delvise undersøgelse anvendes på alle de varer, der er anført i angivelsen. Klarereren kan dog anmode om en supplerende undersøgelse af varerne, såfremt han mener, at resultatet af den delvise undersøgelse ikke kan anvendes på resten af de angivne varer.

Artikel 6

1. Beslutter toldmyndighederne at undersøge varerne, giver de klarereren eller dennes repræsentant meddelelse herom.

2. Klarereren eller den person, han udpeger til at bistå ved undersøgelsen af varerne, yder toldmyndighederne den til udførelsen af deres opgave fornødne bistand. Finder toldmyndighederne ikke denne bistand tilfredsstillende, kan de kræve, at klarereren udpeger en person, som kan yde dem den påkrævede bistand.

3. Nægter klarereren at bistå ved undersøgelsen af varerne eller at udpege en person, som kan yde toldmyndighederne den bistand, de skønner fornøden, fastsætter toldmyndighederne en frist, inden for hvilken klarereren skal opfylde sin forpligtelse, medmindre de finder, at de kan give afkald på den pågældende undersøgelse.

Har klarereren ikke efterkommet toldmyndighedernes påbud inden udløbet af den fastsatte frist, påbegynder toldmyndighederne uden videre undersøgelsen af varerne for klarererens regning og risiko, om nødvendigt bistået af en sagkyndig eller en anden person udpeget efter de gældende bestemmelser.

Resultaterne af den undersøgelse, som toldmyndighederne har gennemført på de i foregående afsnit omhandlede betingelser, har samme retsgyldighed, som hvis undersøgelsen var blevet gennemført i klarererens nærværelse.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at toldmyndighederne i stedet for de i stk. 3 omhandlede foranstaltninger kan erklære den pågældende angivelse for at være uden virkning, såfremt der ikke kan herske tvivl om, at klarererens nægtelse af at bistå ved undersøgelsen af varerne eller at udpege en person, som kan yde den fornødne bistand, ikke har til formål eller til følge at hindre, at der konstateres en overtrædelse af bestemmelserne om udførsel af de pågældende varer.

C. Udtagelse af prøver

Artikel 7

1. Beslutter toldmyndighederne at udtage prøver, giver de klarereren eller dennes repræsentant meddelelse herom.

Såfremt toldmyndighederne finder det hensigtsmæssigt, kan de kræve, at klarereren bistår ved prøveudtagelsen eller lader sig repræsentere på en sådan måde, at toldmyndighederne ydes den nødvendige bistand herved.

2. Toldmyndighederne udtager selv prøverne. De kan dog anmode om, at klarereren eller en af denne udpeget person udtager prøverne under toldmyndighedernes tilsyn.

Prøverne udtages efter de metoder, der er foreskrevet herfor i de gældende bestemmelser.

3. Der må ikke udtages større mængder end det er nødvendigt af hensyn til analysen eller den nærmere kontrol, herunder en eventuel kontrolanalyse.

Artikel 8

1. Klarereren eller den person, han udpeger til at bistå ved prøveudtagelsen, yder toldmyndighederne enhver bistand, der er nødvendig for at gennemføre udtagelsen. Hvis toldmyndighederne anser den ydede bistand for utilstrækkelig, kan de kræve af

klarereren, at han udpeger en person, som er i stand til at yde den fornødne bistand.

2. Såfremt klarereren nægter at bistå ved prøveudtagelsen eller at udpege en person, som er i stand til at yde den bistand, som toldmyndighederne skønner nødvendig, finder artikel 6, stk. 3 og 4, anvendelse.

Artikel 9

Når toldmyndighederne har udtaget prøver med henblik på analyse eller nærmere kontrol, giver de uden at afvente resultaterne af analysen eller den nærmere kontrol tilladelse til udførsel af de pågældende varer, såfremt der i øvrigt ikke er noget til hinder herfor.

I så fald finder artikel 14 anvendelse.

Artikel 10

De mængder, der af toldmyndighederne er udtaget som prøve, kan ikke fratrækkes den varemængde, der er angivet.

Når forholdene tillader det, kan der gives klarereren tilladelse til at erstatte de varemængder, der er udtaget som prøve, med identiske varer for at gøre forsendelsen komplet.

Artikel 11

Medmindre de udtagne prøver ødelægges ved analysen eller den nærmere kontrol, tilbageleveres de til klarereren, hvis han anmoder herom og for hans regning, så snart der ikke længere er nogen grund til, at toldmyndighederne opbevarer dem, det vil især sige, så snart klarereren ikke mere har nogen mulighed for at klage over den afgørelse, toldmyndighederne har truffet på grundlag af resultaterne af analysen eller den nærmere kontrol.

Prøver, som klarereren ikke har anmodet om at få tilbageleveret, kan enten tilintetgøres eller opbevares af toldmyndighederne som prøver, der kan lette senere undersøgelser. I særlige tilfælde kan toldmyndighederne dog kræve, at den pågældende tager de tiloversblevne prøver tilbage.

D. Toldmyndighedernes påtegning

Artikel 12

1. Såfremt toldmyndighederne kontrollerer angivelsen og de vedlagte dokumenter eller undersøger varerne, anfører de i det mindste på det eksemplar af angivelsen, som er bestemt for toldmyndighederne, eller på et vedlagt dokument, hvad der er kontrolleret eller undersøgt, samt de opnåede resultater. Såfremt der er foretaget en delvis undersøgelse af varerne, anføres det ligeledes, hvilket parti der er undersøgt.

I givet fald anfører toldmyndighederne tillige i angivelsen, at klarereren eller dennes repræsentant ikke var til stede.

2. Såfremt resultatet af kontrollen af angivelsen og de vedlagte dokumenter eller af undersøgelsen af varerne ikke er i overensstemmelse med angivelsen, præciserer toldmyndighederne i det mindste på det eksemplar af angivelsen, som er bestemt for toldmyndighederne, eller på det vedlagte dokument, hvilke elementer der skal tages hensyn til ved beregningen af eksportafgifter eller restitutioner og andre eksportbeløb samt ved anvendelsen af de øvrige fællesskabsbestemmelser vedrørende udførsel af varer.

3. Toldmyndighedernes påtegning skal være dateret og indeholde de nødvendige oplysninger til, at den embedsmand, der har foretaget påtegningen, kan identificeres.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at toldmyndighederne ikke skal påtegne angivelsen eller det vedlagte dokument, såfremt de hverken foretager kontrol af angivelsen eller undersøger varerne.

AFSNIT III

TILLADELSE TIL AT UDFØRE VARERNE

Artikel 13

Udførselstilladelsen meddeles samtidig for alle varer anført i angivelsen.

Såfremt anførelse af udførselstilladelsens dato er nødvendig for at sikre overholdelsen af de bestemmelser, der finder anvendelse på de af angivelsen omfattede varer, kan medlemsstaterne bestemme, at denne anførelse skal foretages enten på selve angivelsen eller på et andet egnet dokument.

Artikel 14

1. Såfremt det ikke, inden der foreligger et resultat af de kontrolforanstaltninger, der er blevet iværksat enten med henblik på kontrol af oplysningerne i angivelsen eller de vedlagte dokumenter eller med henblik på undersøgelse af varerne, er muligt at bestemme de elementer, der er nødvendige for fastlæggelsen af de eksportafgifter, restitutioner eller andre eksportbeløb, som skal anvendes ved udførsel af varerne, giver toldmyndighederne alligevel, såfremt der ikke i øvrigt er noget til hinder herfor, tilladelse til, at varerne udføres. Når der udstedes en sådan tilladelse, bogføres der straks et eksportaf-

giftsbeløb, der fastsættes på grundlag af oplysningerne i angivelsen.

Skønner toldmyndighederne, at den kontrol, de har iværksat, kan bevirke, at der fastsættes et højere eksportafgiftsbeløb end det, der følger af oplysningerne i angivelsen, kræver de endvidere, at der stilles en sikkerhed, som er tilstrækkelig til at dække forskellen mellem det i foregående afsnit nævnte beløb og det beløb, der sluttelig måtte skulle betales for varerne. Med forbehold af de særlige bestemmelser, der finder anvendelse inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, kan medlemsstaterne imidlertid fastsætte, at klarereren i stedet for at stille denne sikkerhed har ret til at anmode om, at der straks bogføres det afgiftsbeløb, der sluttelig måtte skulle betales for varerne.

2. Når det eksportafgiftsbeløb, der er fastsat på grundlag af den kontrol, som er udført af toldmyndighederne, ikke er det samme som det beløb, der følger af oplysningerne i angivelsen, skal der ved udstedelsen af tilladelsen til at udføre varerne straks bogføres det således fastsatte beløb.

3. Når der i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 og 2 straks skal ske en bogføring af afgifterne, foretages denne med forbehold af de foranstaltninger, der er fastsat i henhold til Rådets direktiv 78/453/EØF af 22. maj 1978 om harmonisering af administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om henstand med betaling af import- og eksportafgifter [1].

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Såfremt en udførselsangivelse omfatter flere varer, anses oplysningerne vedrørende hver enkelt vare for at udgøre en særskilt angivelse.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for senest den 1. januar 1983 at efterkomme dette direktiv.

2. Hver medlemsstat underrretter Kommissionen om de bestemmelser, som den udsteder med henblik på gennemførelsen af dette direktiv. Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater disse oplysninger.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. april 1982.

På Kommissionens vegne
Karl-Heinz NARJES
Medlem af Kommissionen

(1) EFT nr. L 146 af 2. 6. 1978, s. 19.